

bank, man solgte, kunne være solvent – og ikke alene i dag eller i morgen, men også et passende stykke tid frem.

Og det finder jeg ikke at Den Danske Banks svar er relevant i forhold til, og det kommer jeg tilbage til, men det fører mig frem til det andet punkt i forslaget til vedtagelse, som jeg også synes er overordentlig konstruktivt, nemlig »at arbejde for en bedre kommunikation mellem danske og færøske myndigheder«, og det vil jeg igen gerne tage et konkret initiativ til.

Jeg kan her oplyse, at jeg sammen med statsministeriets departementschef, som vil være formand for arbejdsgruppen – med kolleger – vil udarbejde forslag til, hvordan kontakten mellem os og hjemmestyjerne kan forbedres på alle niveauer, også på embedsværkets niveau.

Da jeg lidt tidligere på dagen havde mit første indlæg, sagde jeg, at da denne regering trådte til den 25. januar 1993, troede vi, tingene var i orden, og det blev der trukket på smilebåndene ad af den nuværende opposition, men det har den ikke nogen grund til, for hvis den nuværende opposition efter 10 års regeringsansvar ikke havde fået bragt kommunikationslinjerne til vore færøske venner i orden, kan man da godt undre sig.

Og vi kan nu se, at alt det, vi antog for gyldigt og givet – at kommunikationen var i orden – viste sig ikke at være det.

Derfor må vi nu sige: Vi tager konsekvensen. Vi skal have rettet op på tingene og have igangsat en analyse sammen med færingerne, således at vi er sikre på, at de naturlige forbindelseslinjer, der skal gælde på alle niveauer, også rent faktisk kommer til det.

Det er det, jeg har lagt op til over for lagmanden, og det er det, der nu vil blive fulgt op.

I det tredje punkt, som jeg også synes er konstruktivt, står der, at Folketinget opfordrer regeringen til »at genforhandle den samlede gældsafvikling, så den sker i et rimeligt forhold til færøsk økonomisk bærekraft.«

Det synes jeg er fornuftigt, og jeg har allerede i mit første indlæg sagt, at også det må vi snarest muligt i gang med.

Det indgik jo også i den seneste aftale, vi har med det færøske landstyre, at vi under alle omstændigheder skulle til at forhandle gældsafviklingen, tilbagebetalingen. Og den seneste aftale, fra den 3. november 1995, præciserer det, for deri står faktisk, at denne forhandling skulle

være i gang i 1997, men det blev lidt forsinket af den nye undersøgelse. Men nu føler jeg, at det både er på tide og naturligt at komme i gang, for nu har vi fået afdækket begivenhedsforløbet, og nu ved vi, hvor vi skal hen.

Og jeg vil i dag blot præcisere, at når denne ramme er lagt og et bredt flertal – forhåbentlig et bredt og ansvarligt flertal, der tør vedstå sig både fortiden, nutiden og fremtiden – har givet os et forhandlingsmandat, vil vi rette henvendelse til færingerne.

Må jeg afslutningsvis for mit eget vedkommende sige, at også jeg er blevet klogere – og at kunne erkende dét synes jeg ikke er nogen dårlig egenskab at have – og at jeg vil bestræbe mig for, at de erfaringer, vi nu har om de ting, som vi af undersøgelseskommissionens rapport kan se er gået galt, selvfølgelig nu skal være nogle erfaringer, som vi kan bruge konstruktivt, således at de fejl, der måtte være begået, ikke gentager sig.

Så håber jeg til gengæld også – sagt stiltfærdigt til vore færøske venner – at I færinges også vil være varsomme og påpasselige.

Jeg blev så glad, da jeg hørte, at da nordsøsilden for ikke så lang tid siden kom tilbage til det færøske territorium, besluttede I jer for at frede nordsøsilden en stund, så den fik tid til at gyde og formere sig, så fiskebestanden kunne blive opbygget. Og jeg håber, at en tilsvarende ansvarlighed vil vise sig, når det gælder den øvrige del af fiskebestanden.

Jeg henvender mig direkte til hr. Óli Breckmann og til hr. Johannes Martin Olsen:

Vi må ikke komme i en situation som den, vi har været i, én gang til.

Må jeg minde om, at der sidste år blev fisket 40.000 tons – efter manges opfattelse i overkant af, hvad der overhovedet er basis for – og jeg er også nødt til at sige, at hvis vi tager den økonomiske politik, blev der givet skattelettelser, som jeg nøgternt set må sige at der ikke var grundlag for.

Jeg håber derfor, at den ansvarlighed, som vi alle skal deles om, også er en ansvarlighed og bærekraft, som Færøerne og den færøske gruppe af politikere i Lagtinget og landstyret vil være med til at dele med os.

Hvis vi ser dét billede for os, tror jeg virkelig på, at vi også kan komme igennem udmøntningen af det konstruktive forslag til vedtagelse, der nu foreligger.